

O Hasičském autíčku - Martin Pavelka

Bylo, nebylo, v jedné požární stanici v centru města žilo hasičské auto. Parkovalo v teplé pohodlné garáži s vysokým stropem, malými okny a velkou vjezdí bránou. Autíčko bylo celé červené s houkačkou na střeše. Na korbě mělo vodní dělo a po bocích různé nástroje, především hadice. Práce autíčka byla velmi náročná a namáhavá. Často si sáhlo až na dno své nádrže a nejednou přijelo s odřeným lakem nebo s píchlou pneumatikou. Hlavním jeho úkolem bylo pomáhat dvounohým stvořením a ostatním autíčkům. Dennodenně vyjíždělo k požárům, haváriím nebo k záchranným akcím. Nejhorší požáry nebyly ty, které založili dvounozí savci nazývání lidé, byly to ty, které způsobil sám pán Plamen.

Plamen se neustále snažil mařit práci autíčka a získat jeho město pro sebe. Plamen už napáchal mnoho zla, podpálil lesy, sklady lihovin, domy, chaty a mnoho dalších budov a stavení. Autíčko stále odolávalo a pán Plamen byl v koncích. Chystal rozhodující úder. Střádal ďábelské plány a připravoval požár, jaký svět neviděl. Jednoho dne, když zrovna vykoukly první ranní paprsky, přijíždělo nákladní auto s cisternou plnou benzínu do benzínové stanice nedaleko garáže, kde se probouzelo naše autíčko. Když stála cisterna ve stanici, Plamen udeřil. Ohromná exploze probudila městečko a benzínová stanice a její okolí bylo v plamenech. Autíčko ani nečekalo na hasičskou sirénu a vyjelo k požáru. Autíčko jezdilo tam a zpět, celý den bylo na kolech a k večeru už byl vidět jen doutnající popel. Autíčko si jelo odpočinout. Ráno ho probudil křik a pískot. Vyjelo před garáž, kde se shromáždilo celé město, které obvinilo autíčko, že neodvedlo dobře svou práci a nechalo shořet kousek města.

Autíčko bylo velmi smutné a cítilo velkou nespravedlnost. Rozhodlo se, že nebude někde, kde o něho nestojí. Vyjelo z garáže a odjelo z města. Autíčko jelo rovnou za nárazníkem a po třech hodinách narazilo na závodní dráhu. Když už mu nejde práce hasičského auta, proč nezkusit závodní kariéru. Postavilo se na start. Auta kolem něho byla o dost menší a barevnější. Když zazněl výstřel a auta vystartovala, našemu autíčku nezbylo nic jiného, než pohled na vzdalující se závoděky. Odjelo ze závodní dráhy a pokračovalo na své životní cestě. Po 12 hodinách se u cesty zjevila budova taxislužby. Autíčko vyfasovalo označení taxík a vrhlo se do práce. Ne že by nedokázalo přepravovat lidi, ale většina ulic byla pro něj úzká, a tak muselo práci opustit. Pokračovalo životní cestou už trochu zoufale. Jelo dál a dál, dlouho bez vrnění jiného motoru než byl jeho, až po třech dnech zastavilo před hasičskou stanicí. V hlavě se mu promítal celý život. Hasičské auto přece nepatří na závodní okruh, ani do úzkých ulic, musí pomáhat a zachraňovat lidi. S touto myšlenkou se otočilo a jelo zpět do svého města.

Mezitím co bylo autíčko na cestě, ve městě slavil Plamen svou výhru čím jiným, než ohněm. Hořelo stále a všechno. Nebyl nikdo, kdo by se mu postavil nebo dokonce ho zastavit. Každý z městečka si přál vrátit čas a nevyhnat autíčko. Jen co obyvatelé vyslovili tohle přání, bylo kromě výbuchu slyšet i šumění silného proudu vody, který je typický pro vodní dělo jejich hasičského auta. Autíčko hasilo ještě s větším úsilím než kdy předtím. Pán Plamen utíkal ulic, schoval se do jednoho hořícího domu, ale kolem jelo zrovna hasičské autíčko a začalo hasit dům. Bylo slyšet jen slabé zasyčení a po pánu Plamenovi zbyl jen tmavý dým. Dobro zvítězilo nad zlem a autíčko už ví, kde je jeho místo. Zapískala siréna a pohádky byl konec .